

Udskrift
af
Arbejdsrettens retsbog

Den 7. september 2022 blev Arbejdsretten sat i Arbejdsmarkedets Hus, Sankt Annæ Plads 5, 1250 København K, i

Sag nr.: 2022-240
(tidl. sagsnr. 2022-86)

Fagbevægelsens Hovedorganisation

for

Fagligt Fælles Forbund

som mandatar for

A

og

B

(advokat Camilla Linea Nørgaard Jepsen)

mod

X ApS

(advokat Henrik Karl Nielsen)

Ingen var mødt eller tilsagt.

I retsmødet den 24. august 2022 overlod parterne det til retsformanden at afgøre sagen i henhold til arbejdsretslovens § 16, stk. 3.

Retsformanden traf følgende

AFGØRELSE

A og B har tidligere været ansat som fleksjobbere i X ApS, som er en socioøkonomisk virksomhed med et flertal af fleksjobbere blandt sine ansatte. Begge har overvejende arbejdet med samle- og pakkeopgaver. B har derudover i starten af sin ansættelse hjulpet i virksomhedens køkken.

Klager, Fagbevægelsens Hovedorganisation for Fagligt Fælles Forbund som mandatar for A og B, har ved klageskrift af 21. januar 2022 ved Arbejdsretten rejst sag om bl.a. efterbetaling af løn i overensstemmelse med Industriens Overenskomst.

X ApS har heroverfor nedlagt principal påstand om afvisning, idet det bestrides, at Arbejdsretten er kompetent til at træffe afgørelse i sagen.

Klager har fastholdt, at sagen kan fremmes ved Arbejdsretten.

Spørgsmålet om Arbejdsrettens kompetence er i retsmøde den 12. maj 2022 udskilt til særskilt forhandling, hvilken fandt sted den 24. august 2022, hvor der blev afgivet forklaring af C (X ApS), A, B og forhandlingssekretær D (3F), og spørgsmålet blev procederet.

Retsformandens bemærkninger

Parterne er enige om, at spørgsmålet om Arbejdsrettens kompetence skal afgøres efter de nu gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 701 af 22. maj 2022. Det fremgår af denne lovs § 122, stk. 4, 2. pkt., at den ansatte og arbejdsgiveren ved fastsættelsen af løn og øvrige arbejdsvilkår i fleksjobbet skal tage udgangspunkt i en relevant sammenlignelig overenskomst, såfremt der findes en sådan på området, og at tvister om løn og arbejdsvilkår i disse tilfælde afgøres ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten, såfremt en af parterne begærer det, jf. § 122, stk. 4, 5. pkt.

I denne sag kan det efter bevisførelsen ikke lægges til grund, at parterne har taget udgangspunkt i en relevant sammenlignelig overenskomst på området, men Arbejdsretten finder efter

en samlet vurdering, herunder særligt henset til forhandlingssekretær Ds forklaring vedrørende anvendelsesområdet for Industriens Overenskomst, at der med Industriens Overenskomst forelå en sådan relevant sammenlignelig overenskomst på området.

Spørgsmålet er herefter, om Arbejdsrettens kompetence til at træffe afgørelse i tvister om løn og arbejdsvilkår i fleksjob efter § 122, stk. 4, 5. pkt., omfatter sager som denne, hvor der forelå i hvert fald én relevant sammenlignelig overenskomst, som parterne dog ikke tog udgangspunkt i ved indgåelse af ansættelsesaftalen.

Ved vurderingen af dette spørgsmål lægger Arbejdsretten vægt på, at parterne ved indgåelse af aftalen om ansættelse i fleksjob efter lovgivningen ikke er tillagt valgfrihed med hensyn til, om de vil tage udgangspunkt i en relevant sammenlignelig overenskomst på området. Efter ordlyden af § 122, stk. 4, 2. pkt., *skal* parterne tage udgangspunkt i en sådan overenskomst, og i bestemmelsens forarbejder er det forudsat, at afvigelser fra overenskomsten skal aftales mellem parterne, jf. Folketingstidende 2018-19, lovforslag nr. L 209 af 27. marts 2019, de specielle bemærkninger til § 122.

I forarbejderne er endvidere henvist til virksomhedsoverdragelseslovens § 4 a, stk. 2, der indeholder en tilsvarende bestemmelse, som ifølge denne bestemmelses forarbejder har til formål at fastholde udgangspunktet om, at kollektive overenskomster pådømmes i det fagretlige system, også i tilfælde hvor virksomheden ikke er overenskomstdækket.

En retsstilling som hævdet af indklagede, hvorefter Arbejdsretten ikke er kompetent, hvis parterne i strid med lovens ordlyd indgår en ansættelsesaftale uden at tage udgangspunkt i en relevant sammenlignelig overenskomst, vil modarbejde dette formål. Det modsatte resultat indebærer derimod, at Arbejdsretten også vil kunne behandle tvister om, hvorvidt der foreligger en relevant sammenlignelig overenskomst inden for det ansættelsesområde, som fleksjobaftalen dækker, og i givet fald hvilken, hvilket stemmer bedst overens med det arbejdsretlige princip, jf. også arbejdsretslovens § 9, stk. 1, nr. 4, hvorefter spørgsmål om, hvorvidt der foreligger en kollektiv overenskomst, afgøres af Arbejdsretten.

På denne baggrund er det mest nærliggende at forstå § 122, stk. 4, 5. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats således, at Arbejdsretten er kompetent til at træffe afgørelse i tvister om

løn og arbejdsvilkår i fleksjobbet i sager, hvor der forelå i hvert fald én relevant sammenlignelig overenskomst på området, selvom arbejdsgiveren og fleksjobbereren ved indgåelse af ansættelsesaftalen ikke har taget udgangspunkt heri.

Thi bestemmes:

Sagen fremmes ved Arbejdsretten.

Tine Vuust / Felix Holten Fröhlich